

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 3. Lustranda & examinanda esse opera nostra ad finem dies.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

vinceret; S. Franciscus leprosi cuiuidam vicera exculcando; S. Thomas Aquinas vno heroico castitatis actu obtinuit, ut in eavirtute confirmaretur. Hi & multialij Sancti heroico opere vincentes carnis sua repugnantias, cōsecuti sunt consuetudinem, se iplos in multis alijs rebus superandi: remunente Deo actum illum copiosa gratia sua, quae virtutum usum & exercitationem ita facilem reddebat, atq; si longā in eis exercendis consuetudinem haberent. Et ipsa experientia docet: quando aliquis vehementi & efficaci vocatione à Deo vocatur ad vitē suā prauae mutationem, aut ad Religionis ingressum: eum primis diebus facillimē p̄stare quācumq; pia exercitia, ob gratiā, qua fuit praeuentus, abundantiam: Quod si in eisdem cum eodē feruore pergaat, comparat sibi consuetudinem, cum qua suauiter perseueret.

SED quoniam in hoc etiam genere excessus aliquis esse potest, perpendenda est ipsius RVT̄ modestia, & circumspēctio: quae, et si: Booz, p̄cipet pueris suis: et iam filia cum ipsis metere vellet, ne eam prohiberet. illa tamē noluit eo die tali gratia & favore vti, donec ipsa Noemi id, ut faceret, iuberet: sed spicas sicut antea colligebat. vt ex hoc discas, qua humilitate deceat te continuare, & consuetudinem facere in exercitiis tuo Tyronis statui accommodatis: non te altioribus ingerendo, dum ipse Dominus, qui te vocauit, ad illa non vocat; nec spirituales Patres id suadent. Non enim tutum esse ait S. Bernardus, ab uno extremo ad alterum repente transilire. Nam volenti repente ad supremum fastigium descendere eueniet, ut neq; ad illud perveniat, & locum interim amittat, quem tenebat: & ita vtroque fraudetur. Nec minus necessarium est, ad constantiam & firmitatem in virtute tenendum, nimis p̄ properum gressum frēnare; quām nimis tardum extimulare, qui enim medium prudenter tenet, citius ac securius ad suūtineris terminum peruenit.

§. 3 Lustranda & examinanda esse opera nostra ad finem diei.

IMPONAMVS tandem finem, proposito ultimo medio, quod nos RVT̄ feruens edocuit, de qua Textus lacer habet: quod a spicas collegerūt in agro vjg, ad vesperam: & qua collegerat, virga cadens & excutiens innuerit bordieres modios: quos portans, reuerae, in domum suam. Quid autē aliud hoc sibivult, quāte monere cōstantiae in bonis tuis exercitijs, vsq; ad finem diei, totius sc. vita, tenendae. instituendo semper vespere de eis examen: certò tibi persudens, quantumuis sollicitus ac diligens sis in bonis actionibus, te nō lemper collecturum ita purum sem. nec ipsa opera facturā m adeō ab omni puluere expurgata, ut opus non sit, ad vesperum eadem iterū excutere, ac diligentius lustrare. Primum an ipsa opera vacua fuerint, & inaniz: ita ut speciem tantum virtutis habuerint: an plena fuerint veris granis, & solida fācitate: Ne fortē tempore rationis reddendae eueniat tibi, quod infelicibus

3.
Summa ty-
ronibus ca-
uenda.

Serm. 3. in
Cant.

Festina len-
te.

a Rut. 2. 17

2. Iud. 12. 6.
Glossa ibid.
opera no-
stra snt
plena.

c Apoc. 5.2.

2.

Palea defo-
tuum ex-
urenda.

Tres modi
bonorum o-
perum.

3.
Bona opera
Christo cre-
denda.

d 2. Tim.:
12.

c Phil. 3.13.

f Lue. 6. 38.

f Lue. 6. 33.

illis Ephrateis cupientibus transire Iordanem : qui cum interrogarentur Galaditis nunquid Ephratei essent; & negantes le esse, interrogabantur probationis causa, ut proferrent verbum b Scibboleth, quod interpretatur spica granis plena: qui, cum non possent respondere, nisi Sibboleth, quod spicā solū huic culmum vacuum & inanem significat, hoc signo agnoscabantur esse ei hostis exercitu, ideoque statim apprehensi ingulabuntur in ipso Iordanis transitu, vt intelligas, te in ipso transitu ex hac in alteram vitam feruerē examinandi: quod si opera tua inania erunt, & vera virtute vacua; tanquam hostis Christi punieris, ed quod c non inuenierit opera tua plena coram Deo, Cum quibus transitus patet sine impedimento ad cœlum.

SED quoniam spicæ ordinariè eti plenæ sint granis, aliquid habent de palea admixtum, quod non est nisi igni aptum; & cum bonis operibus aliqua circumstantia ac defectus coniunguntur: ne cessè est preciosam à vili, & quod bonum est à malo separare: cedendo & excutiendo te ipsum; & ob ilhū malum; ptenā aliquam malo ipsi proportionatā subeundo: palea verò ipsam per pœnitentiā rejciendo, ignique amabilis contritionis ea combatendo: vt in anima tua, grana ipsa tantum bonorū operum remaneant: gratias Deo agès, quod auxiliū dederit ad ea colligenda. Parverò es sit, te adeo esse feruentem, vt ex bonis exercitijs bene purificatis, quotidie colligeres sicut Ruth trium modiorum mensurā, quos ait hic glossa, esse sanctitatis meditationem, locutionis veritatem, & sinceritatem bonæ operationis factæ simpliciter propter Deum. ita vt inuenias, te expendisse totū diē in sanctis meditationibus, utilibus colloquijs, purisq; cū bona intentione operibus. Quod ipsum Materia erit tuæ examinationis, qua videoas an tres istos modios bene repleueris.

Quod si tanto beneficio te Deus affecerit, vt hos modios repleueris: superest, vt humeris tuis illos imponens, portes sicut Ruth in domum tuam, & in loco tuto, conscientia sc. tua, occulte colloces: ne inanis gloriae vermis eos rodat, aut inferni latrones deprædentur, & astu fraudeque corrumpat. Sed quoniam tuæ conscientiæ custodia debilissima est, expedit omnia hæc opera in communī corū repositorio recondere, Christo sc. D.N. de quo dixit Apostolus: d scio cui credidi, & certus sum, quia potens est, depositum meum seruare in meum ultimum Iudicii diem. Committe itaq; omnia tua bona opera paternæ Salvatoris tui prouidentiæ, vt hoc depositū ille custodiat: eque retro sunt (vt idem Apostolus ait) & præterita obliuiscere, ad ea vero, quæ sunt ante, ipsum extendens: stude in virtutibus proficere, donec ad brauum peruenias superne vocationis, portum scilicet æternæ gloriae, fvbi mensuram bona & conferiam & cogitatam & supereffluentem accipies, cum tribus gloriae dotibus in æternum, Amen.

Secundi Tractatus finis.

TRA